

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/853/2015
Identifikačné číslo spisu:	7710200867
Dátum vydania rozhodnutia:	28.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7710200867.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne MIRES PLUS s.r.o., so sídlom v Michalovciach, Lastomírska č. 1, IČO: 36 583 065, zastúpenej JUDr. Petrom Rychnavským, advokátom so sídlom vo Vranove nad Topľou, Rázusova č. 111/19, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná č. 63, IČO: 42 499 500, o vylúčenie veci z exekúcie, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 11 C 13/2010, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. októbra 2014, sp. zn. 5 Co 43/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .
Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 8. novembra 2013 č. k. 11 C 13/2010-295 (v poradí druhým) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že z výkonu rozhodnutia vedeného proti daňovému dlžníkovi MIRES s.r.o., Lastomírska č. 1, Michalovce, IČO: 36 187 887 predajom nehnuteľnosti v dražbe vedenej oprávneným Slovenská republika, Daňový úrad Michalovce, pod č. 712/340/14208/09/Felš z 29. apríla 2009 je vyňatá „Nadzemná nádrž NND 16 B“ (ďalej aj „sporná nehnuteľnosť“) na parcele č. 4727/45, vedená v Správe katastra E. na LV č. XXXX, k. ú. E.. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že zo záverov znaleckého dokazovania Ing. Pavla Šoltýsa mal za jednoznačne preukázané, že sporná vec je nehnuteľnosťou (viď znalecký posudok č. 81/2013 zo dňa 18. júna 2013, č. l. 221 až 228 spisu) zapísanou v katastri nehnuteľností na základe stavebného povolenia vydaného príslušným orgánom v rámci stavebného konania vyvolaného z iniciatívy spoločnosti MIRES s.r.o. ako stavba v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Právnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa zák. č. 162/1995 Z.z. (ďalej len „katastrálny zákon“). Toto platí aj v prípade, že sa jedná o stavbu, ktorá má charakter nehnuteľnosti, tak ako v danej veci. Z dedičského spisu sp. zn. 13 D 1414/2002, Dnot 259/2002 vyplýva, že sporná nehnuteľnosť nebola prejednaná v dedičskom konaní, z čoho vyplýva, že ju nenadobudla (ako to tvrdila) do výlučného vlastníctva dedením po svojom nebohom manželovi štatutárna zástupkyňa žalobkyne Q. S.. Predmetom dedenia bol len obchodný podiel tejto

spoločnosti a jediná nehnuteľnosť, a to čerpacia stanica LPG na parcele č. 472 vedenej na LV č. XXXX, k. ú. E.. Q. S. sa po neb. manželovi E. S. stala jedinou spoločníčkou spoločnosti MIRES, s.r.o., ktorá spoločnosť je zapísaná na predmetnom liste vlastníctva ako výlučný vlastník spornej nehnuteľnosti. Aj keby bolo pravdivé tvrdenie žalobkyne, že nadobudla spornú nehnuteľnosť na základe kúpnej zmluvy do výlučného vlastníctva, tak z ustanovenia § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že pri preveze vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe zmluvy na iného vlastníka sa vlastnícke právo nadobúda vkladom do katastra nehnuteľností podľa katastrálneho zákona, čo nebolo preukázané. Záver, že žalobkyňa nie je vlastníčkou spornej nehnuteľnosti, súd prvej inštancie vyvodil aj z výsledkov dňovej kontroly zaznamenatej v protokole č. 712/320/46285/2009/Váre zo dňa 20. októbra 2009, z ktorých vyplýva, že žalobkyňa mala spornú nehnuteľnosť len v prenájme, a to na základe zmluvy o nájme nebytových priestorov z 1. januára 2005. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol ako nedôvodnú.

2. Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 28. októbra 2014, sp. zn. 5 Co 43/2014 potvrdil rozsudok Okresného súdu Michalovce z 8. novembra 2013 č. k. 11 C 13/2010-29 ako vecne správny (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“). V celom rozsahu sa stotožnil (§ 219 ods. 2 O.s.p.) so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku doplnil, že samotná žalobkyňa sa nepovažovala za vlastníka „Nadzemnej nádrže benzínovej dvojplášťovej NND 16B“, ktorú mala - ako súd prvej inštancie správne zistil - iba v prenájme. Žalobkyni odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože nemala v odvolacom konaní úspech; žalovaná si žiadnu náhradu trov neuplatnila.

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolaním z dôvodu, že jej v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a rozhodnutie súdov oboch inštancií je založené na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). V bližších podrobnostiach uviedla, že rozsudok odvolacieho súdu je nezákonný, nepreskúmateľný a zmätočný, založený na nesprávne zistenom skutkovom stave a nesprávnej právnej aplikácii. Zopakovala, že spoločnosť MIRES s.r.o. nie je vlastníkom nehnuteľností (ani hnuteľných vecí), na ktoré je vedená daňová exekúcia, čo je v rozpore s ustanovením § 87 ods. 1 zák. č. 511/1992 Zb. Ich vlastníkom je žalobkyňa, ktorej žaloba bola v celom rozsahu dôvodná. Z uvedeného dôvodu navrhla, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaná v podanom vyjadrení žiadala dovolanie ako neopodstatnené zamietnuť; v bližších podrobnostiach poukázala na svoje predchádzajúce vyjadrenia.

5. Dovolanie bolo podané 16. januára 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7. V prejednávanej veci dovolanie nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ale proti takému potvrdzujúcemu rozsudku, ktorý nemá znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 3 O.s.p.; najvyšší súd dosiaľ v tejto veci nerozhodoval, preto ani nevyslovil záväzný právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Prípustnosť podaného dovolania preto z § 238 O.s.p. nevyplýva.

8. Dovolanie žalobkyne by v danom prípade bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je

predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Žalobkyňa vady zmätočnosti v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania nevyplýva ani z uvedených hľadísk.

9. Neprípustnosť dovolania v takom prípade znamená, že sa v podstatnej miere zužuje právna možnosť využitia zákonom prezumovaných dovolacích dôvodov, a teda možnosť dovolateľky domáhať sa reparácie prípadných nesprávností v súdnom konaní, ktoré sa spájajú s tzv. inou vadou v konaní majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Z uvedeného dôvodu, na dovolateľkou uplatnené dovolacie dôvody spájané s nesprávnym právnym posúdením veci, nemôže dovolací súd v tomto konaní prihliadať.

10. Dovolaťka v súvislosti s tvrdením procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. konkrétne namietala nezákonnosť, nepreskúmateľnosť a zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, čím v podstate namietala nedostatok jeho odôvodnenia.

11. Dovolať súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Štruktúra práva na odôvodnenie rozsudku je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 ods. 2 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania; z odôvodnenia rozhodnutia však musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

12. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p., je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces a v konečnom dôsledku mu odníma možnosť konať pred súdom (čo zakladá vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

13. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ (stanovisko uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016).

14. Najvyšší súd, stotožňujúc sa v preskúmvanej veci so závermi, na ktorých spočíva predmetné stanovisko, skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Dovolať súd nezistil, že by o takýto prípad v prejednávanej veci išlo; odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s potvrdeným rozhodnutím súdu prvej inštancie obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých súdy založili svoje rozhodnutie. Uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská procesných strán k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu je plne v kontexte s predchádzajúcim zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu zo dňa 25. októbra 2012, sp. zn. 5 Co 95/2012; t. j. zodpovedá odvolacím súdom už predtým vysloveným skutkovým a právnym názorom, že „...zistenie, či nádrž je hnutel'nou vecou alebo

nehnuteľnou vecou má zásadný význam pre posúdenie, či žalobkyňa sa stala jej vlastníkom, lebo ak by bola hnuteľnou vecou, v tom prípade by jej zápis do katastra nehnuteľností, ako nehnuteľnej veci, nemal nijaký právny význam a žalobkyňa sa stala jej vlastníkom jej prevzatím...“. Zo záverov doplňujúceho dokazovania, a to znaleckého posudku Ing. Pavla Šoltýsa č. 81/2013 zo dňa 18. júna 2013 (viď str. 8 posudku) bolo preukázané, že sporná vec je nehnuteľnosťou. K tejto svedčí vlastnícke právo v prospech spoločnosti MIRES, s.r.o., ktorá je zapísaná na liste vlastníctva ako jej výlučný vlastník.

15. V danom prípade treba tiež mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

16. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť z ustanovení § 238, § 239 O.s.p., v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, odmietol, a to bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.